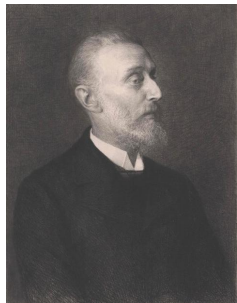

Osobnosti s erby – 53.část

Jsem profesí stavební projektant a specializuji se na rekonstrukce budov, zejména památkových objektů. V současnosti pracuji na několika projektech na Praze 2 a v této souvislosti mne zaujalo nejen v tomto letním období zušlechtění zahrad pražskými rodáky, obdařenými erby.

Hugo Karel František kníže a starohrabě Salm-Reifferscheidt-Raitz

* 9. listopadu 1830, Praha

+ 12. května 1890, Vídeň

Pocházel z vlivného šlechtického rodu, o němž jsou první zmínky v roce 1106 v Porýní. Jeho otec byl moravským hejtnanem, jeho sestra Augusta se provdala za vlivného šlechtice Jindřicha Jaroslava Clam-Martince. Jeho manželkou se stala v roce 1858 princezna Elisabetha z Liechtensteinu. Měli pět dětí, z toho dva syny. Mladší Karel zdědil panství Budkov u Třebíče, starší Hugo byl pokračovatelem hlavní rodové linie. Starohrabě byl veřejně a politicky činný, stal se poslancem Moravského zemského sněmu a působil i jako poslanec Říšské rady, po smrti otce v roce 1888 byl povolán do Panské sněmovny a stal se hlavou rájecké (Raitz) větve rodu. Byl jí ovšem jen dva roky, do své smrti. Fakticky ovšem rodové panství vedl od roku 1878, kdy se otec stáhl z aktivního výkonu svých vlastnických práv. Zasloužil se o další rozvoj železáren v Blansku, kde se produkovala umělecká litina. V roce 1882 se stal předsedou moravsko-slezské zemědělské společnosti. Zasedal jako předseda přírodovědného spolku v Brně. Byl známý i jako mecenáš umění. V zemských volbách v roce 1878 se stal poslancem Moravského zemského sněmu. Reprezentoval velkostatkářskou kurii, II. sbor. Mandát obhájil v zemských volbách v roce 1884. Uvádí se jako ústavověrný velkostatkář.

V Praze najdeme hned několik Salmovských paláců, z nichž nejznámější je palác v Thunovské ulici na Malé Straně. Na území Prahy 2 bývá nazýván Salmovským palácem i Braunův dům na Karlově náměstí.

Zvelebil na Novém Městě za domem č. 506 velkou zahradu, hojně vyhledávanou tehdejšími Pražany. Studenti se do ní chodili učit, k odpočinku lákaly i obyvatelé všech generací. Mezi četnými stromy zde stávaly altány a sochy. Překrásná zahrada mizela po roce 1868 pod rozrůstající se zástavbou. Obdobných zahrad s letními příbytky se na výšině za kostelem sv. Ignáce v té době nacházelo více. V místech, kde se rozkládala Salmovská zahrada, se dnes nachází ulice pojmenovaná po starohraběti Salmovská.

Jakub Wimmer svobodný pán z Wimmeru

* 25. ledna 1754, Praha

+ 13. ledna 1822, Praha

Jakub Wimmer pocházel z měšťanské rodiny a rozhodl se pro vojenskou kariéru. Během služby v armádě se projevil jako mistrný organizátor, když například řídil dopravu materiálu na stavbu vojenské pevnosti v Terezíně. Byl jmenován plukovníkem a za svou vytrvalou práci pro armádu byl 12. září v roce 1801 povýšen císařem Františkem I. do stavu svobodných pánů. Získal obrovské jmění na vojenských dodávkách, které později použil ku prospěchu Prahy. Po odchodu z armády se zasloužil o rozkvet mnoha pražských míst a čtvrtí.

Byl dobrým hospodářem, vlastnil velkostatky v pražském okolí i v ostatních krajích, pozemky za městskými hradbami a několik domů (dva na Národní třídě) a pražských paláců. Např. palác Platýz na Uhelném trhu v Praze 1 koupil v roce 1797. Na Novém Městě dal před svým domem zřídit místo staré aleje novou městskou promenádu, dal osázet Mariánské hradby a stráně na Letné, v nuselském údolí nechal vybudovat anglický park. Pusté pláně na Letné, kde zasadil první okrasné a ovocné stromy, se postupně začaly měnit v pěkný park a dostaly jméno Lidový sad, zvaný také „libosad“.

Na konci 18. století vykoupil pozemky, polnosti a vinice za městskými hradbami za Žitnou branou, tedy východně od dnešního náměstí I. P. Pavlova. Na rozlehlých parcelách tehdejšího hospodářského dvora Kravín (č.p. 46 a 69) dal na počátku 19. století vybudovat Růžové aleje a sady (přibližně mezi dnešní Vinohradskou a Slezskou ulicí).

V roce 1817 vystavěl na svém obrovském pozemku veliký hostinec s tanečním sálem, kterému se pak říkalo Kravín, Bál (Baal) nebo pompězněji St. Cloud. Obklopovaly ho zahrady a ovocné sady. Konaly se tu mnohé společenské zábavy, v sadu stála stělnice a kolotoč. Skutečný kravín tu také existoval, a dokonce se v něm podávalo čerstvé mléko. Po jeho smrti Bál zpustnul. Součástí Wimmerových sadů byla také promenáda v místech pozdějšího náměstí Míru. Na starých mapách jsou uvedeny jako Wimmersche Anlagen. Pozůstatkem sadů je dodnes několik stromů v Sadech Svatopluka Čecha i na Letné.

Ušlechtilé činy barona Wimmera dnes připomíná Wimmerova kašna na Uhelném trhu od sochaře Františka Xavera Lederera.

Zdroj: Wikipedia, Tyroff_AT, Siebmacher a především encyklopedie.praha2.cz .